

2011. szeptember 3-án szombaton, a szabadban felállított sátorból – a bent lévőkkel együtt – még egy templomnyi gyülekezet követhette a hálaadó istentisztelet eseményeit. Az igét *dr. Fabiny Tamás* püspök hirdette **Zsolt 106,47** alapján: **„Segíts meg minket, Urunk, Istenünk, és gyűjts össze a népek közül, hogy hálát adhassunk szent nevednek, és dicsőítve magasztalhassunk téged!”** Isten azt akarja, hogy kérjünk! Ne általánosan, hanem konkrétan! Imádságainkban a kérés és hálaadás mellett ne feledkezzünk meg a bűnvallásról, és az imádkozás legszebb formájáról, a dicsőítésről. **„Dicsőítve magasztaljuk Istent csodáiért, amit tett a borbányai gyülekezet életében, ahogyan adta ezt a templomot hatvan évvel ezelőtt, ahogyan adott szolgálókat ebbe a templomba nemzedékről-nemzedékre”** – mondta a püspök. Az istentisztelet – a beszámoló és a köszöntések után – úrvacsorával és szeretetvendégséggel zárult. A nyíregyházi, borbányai, nagykállói gyülekezeti tagok mellett jelen voltak a **kajaani** testvérgyülekezet küldöttségének tagjai is és sok más vendég.

4) Egyházi törvényeink **6 évenként általános tisztújítást** írnak elő, vagyis minden egyházkormányzati szinten **újra kell választani a felügyelőket** – egyházmegegyekben az **espereseket** is! –, **tisztségviselőket, presbitereket, testületi tagokat.** A tisztújítás az **egyházközségekben** kezdődik, és ennek **2012. március 31-ig** meg kell történnie. A – még 2002-ben elfogadott és 2006-ban módosított – egyházközségi szervezeti és működési szabályzatunk szerint: **„A körzeti részközyűlés saját hatáskörben választja a körzeti felügyelőt (ill. belátása szerint a körzeti gondnokot és jegyzőt), valamint a körzet presbitereit és képviselőtestületi tagjait.”** Ennek alapján – a gyülekezet lelkészeinek közös állásfoglalása szerint – **2012. január 8-ra, a borbányai templomba, a ½ 10-kor kezdődő istentisztelethez kapcsolódóan, összehívjuk a III. körzet részközyűlését.** Ennek a közyűlésnek a feladata a **3 tagú körzeti jelölőbizottság** megválasztása lesz. A **választó közyűlés** várhatóan **februárban** kerülhet majd sorra. A közyűlésen **szavazati joggal** azok az egyházközségi tagok vehetnek részt, akik a **választói névjegyzékben** szerepelnek. A következő évi névjegyzékbe azok kerülnek be, akik az idén névvel, címmel egyházfenntartói járulékot ill. egyéb adományt fizettek be az egyházközség pénztárába!

Istentől áldott adventet és karácsonyi ünnepet kívánunk mindenkinek! Alkalmainkra, az Úr Jézus Krisztussal való találkozásra szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

Adámi László
lelkipásztor

Veres Jánosné
körzeti felügyelő

Ébresztő

Karácsonyi körlevél – 2011.
Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség III. körzet

Befogadásra talál-e nálunk Jézus?

„A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratóból, hanem Istentől születtek.” (Jn 1,10–13)

Amikor Jézus megszületett, nem jutott neki más, csak istálló, jászol, szalma, rongyok... Már akkor, születése körülményeiben is megmutatkozott, hogy Ő – aki az igazi Világosság, a testté lett Ige, aki által és akiért lettünk mindnyájan – általában nem kell a világnak, az embereknek. Miért van ez így? Mert félelmetes a sötétség igézete az emberiség fölött, a bűneshetől fogva. *„Olyanok lesztek, mint az Isten”* – hazudta az ősi kígyó (1Móz 3,5), s bujtogat azóta is: nehogy már Isten mondja meg neked, hogy mi a jó, meg mi a rossz; neked kell tudnod! A Sátánnak sikerült rávennie az embert arra, hogy – „függetlenül” magát Istentől – önmagából és önmagának akarjon élni. S milyen lett az ember ennek következtében? Egyáltalán nem olyan, mint az Isten, hanem olyan, mint az, aki éppen az ember bűne által lett e világ fejedelme és e világ istene... Ő vakítja meg a hitetlen ember elméjét (vö. 2Kor 4,4), hogy az ne tudja fölfogni: kicsoda az Isten, és hogyan vár és hív vissza magához. Eközben az ördög a világosság angyalának adja ki magát (vö. 2Kor 11,14), s a sötétségbe jutott ember ezért a „spiritualitás”, a „lelki élet” forrását is folyton önmagában keresi, s önmagából kiindulva akar Isten dolgaiban is „szakértő” lenni...

Ezen a háttéren válik megdöbbenően érthetővé, hogy Jézus Krisztus – felnövekedve, és az Atyától kapott küldetését betöltve – nem az elvetemült bűnözőknek mondja, hanem a választott nép, Izrael vallási vezetőinek: *„Ti az ördög atyától valók vagytok”* (Jn 8,44). Lám, nem kell ahhoz e világ fogalmai szerint is cégéres bűnösnek lenni, hogy Isten előtt ez legyen a minősítésünk. De éppen ebbe a romlott állapotunkba zendül bele a szabadítás evangéliuma: *„azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa”* (1Jn 3,8a)!

Hát akkor miért ragaszkodik az ember az ördög munkáihoz, miért nem kell a Világosság, akit elküldött az Atya, hogy Megváltónk legyen? Krisztusban hívó emberként és lelkipásztorként is tapasztalom, hogy sokan mindent könnyebben „bevesznek”, mint az evangéliumot. A megváltás evangéliuma ugyanis leleplezi az embert, és lerontja minden saját dicsekvését. Istentől elszakadt állapotunkban mi viszont mániákusan vágyunk a dicsőségre: legyen valamim, amit fölmutathatok! Az én eszmém, az én igazam, az én vallásom, az én eredményem, az én sikerem, az én erőm, az az elismerés, amitől én számítok valakinek... Én, én, én. Tragikus ez a magunkba csavarodottság! S amikor végre jön a Világosság, hogy megvilágosítson, és megszabadítson, az embernek az az önkéntelen reakciója, hogy bezárkózzon, elbújjon a fény elől, mint a pincebogár!

Az ördög, aki embergyilkos és hazug, a sötétségben lidércfényeket is vetít az ember elé, szabadságot és megismerést ígérve neki a misztikában, pogány gyökerű, démonikus meditációs technikákban, jóslatokban és mágikus praktikákban! Hazugságaival behálózza, és Isten igéjétől elzárva, sötétzárkába falazza be az embert. Annyian iszonyú kényszerek alatt gyötrődnek ennek a következtében. Hallják az evangéliumot, és nem tudnak hinni, mert hamis okoskodások és démonikus kényszerek falai zárják el a szívüket a Világosságtól.

Akik mégis befogadták Jézust, a Világosságot, kevesen voltak és vannak mindig. De róluk azt állapítja meg az ige, hogy Istentől születtek. Ha a többség inkább menekül is a Világosság elől, jaj, te ne tedd! Ne bújj se vallásos önigazság, se egyebek mögé, amikkel próbálsz elhallgattatni a lelkiismereted háborgását. Isten mindig a lelkiismeretünkben keres, ott szólít meg. Az Úr az ajtón keresztül akar bejönni, nem hátulról besurranni és megcsalni bennünket, mint a Sátán. A szívünk ajtaján zörget. Meghallottad-e és befogadtad-e már Őt?

Annak mindig története van, ha valaki befogadta Jézust, ha egyszer csak megnyílik egy szív az Úr előtt. Nem egy kaptafára történik ez, mindenkinél más és más a módja, de a lényege azonos. És aki befogadta az Úr Jézust, az azt éli át, hogy Ő valóban fölszabadít a bűnöm terhe alól, lelkiismeretnek az Isten ítéletétől való félelmetes szorongása alól, és kiragad a Sátán markából. Lehet, hogy fel sem fogja rögtön igazán az ember, hogy mi történt vele... De hát azt is melyikünk fogta föl azonnal, amikor megszülettünk erre a világra?! Az élet azonban megmutatkozik: vannak életjelei, növekedik, táplálékra és gondozásra van szüksége, s egyre tudatosabbá válik... Nos, új életre születtél-e már? Isten gyermekeként élsz-e a mindennapokban? „Jézus keres. Légy készen hát: Örömmel fogadd az ég Urát!”

Adámi László

„Jézus téged vár”

címmel

[ádventi igehirdetés-sorozatot tartunk](#)

a borbányai evangélikus templomban (Nyíregyháza, Kállói út 94.)

2011. december 19-től 21-ig (hétfőtől szerdáig), minden este 17 órai kezdettel

Torzs Tamás nagycserkeszi evangélikus lelkész szolgálatával

december 19.	Lk 13,6-9	Meddig tart a türelem?
december 20.	Lk 12,35-40	Készülsz-e?
december 21.	Lk 4,16-21	Érted-e Krisztus szavát?

Gyermekek karácsonya!

Vargabokorban: 2011. december 23-án, pénteken, 10 órától 12 óráig

Borbányán: 2011. december 25-én, a **karácsonyi ünnepi** istentiszteleten

Karácsonyi istentiszteletek

2011. december 25-én, Karácsony I. ünnepén

Nagykállóban – a református templomban – de. 8 óraker, úrvacsorával

Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 óraker, úrvacsorával

Vargabokorban – az evangélikus imaházban – du. 15 óraker, úrvacsorával

2011. december 26-án, Karácsony II. ünnepén

Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 óraker (úrvacsorával)

Ludastón – a kápolnateremben – du. 15 óraker, úrvacsorával

Óév este
2011. december 31-én

Borbányán – az evangélikus templomban – 16 óraker istentisztelet

Újévi istentisztelet
2012. január 1-jén

Nagykállóban – a református gyülekezeti teremben – de. 8 óraker, úrvacsorával

Borbányán – az evangélikus templomban – de. ½ 10 óraker, úrvacsorával

Közzétett híreink, örömeink, feladataink:

1) „Tisztítsd meg népedet, Szentlélek Isten!” Ez az éneksor volt a mottója a 2011. június 13-i vargabokori csendesnapnak, ahol idén is pünkösdhétfő kijelölt igéje – ez alkalommal **Zsolt 51,12-15** – alapján, négy tételben, négy szolgálattal (Bálint Éva, Adámi László, Bozorády András és Szegedi Gyula) ajkáról hangozott – Dávid bűnbocsánatért mondott könyörgése alapján – a **Szentlélek munkájáról** szóló tanúságtétel a nagyszámú környékbeli, nyíregyházi és messzebből jött részvevő előtt, az imaház hűs falai között. Még a délelőtti során hallhattuk *Garai Andrea* személyes bizonyágtételét is arról, hogyan nyert **szabadulást** okkult megkötöttségekből, és a 2005-ben alakult *Emmaus Zenekar* kíséretével evangéliumi énekekkel dicsőítette a **szabadító Jézus Krisztust**. (Az egyházközönségi HÍRMONDÓban *Garai András* részletesen beszámolt az alkalomról.)

2) Ugyancsak részletes beszámolót és személyes igei vallomást is olvashattunk a HÍRMONDÓ augusztus-szeptemberi számában *Horváth-Hegyi Aron lelkész avatásáról*. Az ünnepélyes kiküldés az **evangélium szolgálatára** a Nagytemplomban történt 2011. július 2-án, dr. *Fabiny Tamás* püspök és sok lelkész szolgálatával.

3) Szeptember elején **Borbányán ünnepelhetünk Isten iránti hálaadással**. A templom 60 éves jubileumára készülve a nyár folyamán – sokévi adománygyűjtés, összegyülekezeti és egyházkerületi segítség révén – elkészült a telek körüli **kerítés**, jelentős részben megtörténtek a **templomon és a tornyon elvégzendő javítások**: a toronyra **új kereszt**, a tetőre pedig 60 év után **ereszsatorna** is került. Köszönet a munkásoknak és a segítőknek minden fáradozásért!